

der er bygget nogle mekanismer ind, så der ikke skulle være den tilskyndelse – i hvert fald ikke økonomisk tilskyndelse – for arbejdsgiveren til at vælge nogle ud i forhold til andre. Det har været det afgørende for os, lige så vel som det er afgørende for os, at det er et lille område, vi tager hul på, men et meget vigtigt område for de pågældende mennesker, som det drejer sig om. Så derfor til alle ønsker om, at vi skal gå længere: Ja. Hvis der er et flertal i Folketinget om nogle år, der vil det, så kan man ikke forhindre det, og sådan var det også før. Derfor er det også sådan, at det, vi er med til, er det lovforslag her, og det er kun det lovforslag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu har jeg læst forslaget lidt anderledes end sådan, som hr. Aage Frandsen her tilkendegiver. Jeg har forstået det sådan, at arbejdsgiveren kan få fradraget, uanset om udgiften er i form af en forsikringsordning eller det er en direkte betaling i forhold til en enkelt medarbejder.

Jeg vil gerne have bekræftet, at det ikke er tvungent, at det skal være noget, som alle kan få. Det er muligt, at alle kan få gavn af det, men det er ikke tvungent, at det skal være sådan.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Med hensyn til den økonomiske tilskyndelse fra virksomhedens side så læser jeg den i § 30, stk. 2.

Der er ikke nogen tilskyndelse fra virksomhedens side til at sige: Nogle skal have, nogle skal ikke have. Men jeg kan selvfølgelig ikke garantere for, at alle vil få i den her forbindelse, for det kan være, at arbejdsgiveren siger nej og lønmodtageren siger ja, og sådan nogle ting. Hvad der kommer ud af det, hvis lønmodtageren siger: Nej, så vil jeg alligevel ikke på alkoholafvænnning, så frafalder jeg, kan jeg ikke vide.

Det, som er mekanismen her, er i hvert fald, at arbejdsgiveren ingen tilskyndelse har til det. Det er ikke mig, der har skrevet teksten, så jeg må bede skatteministeren om at bekræfte, hvordan loven skal forstås, så vi får en autoritativ udlægning af teksten af den person, som har ansvaret for den. Men sådan havde jeg i hvert fald læst den, og skatteministeren må så fortælle, hvem af os to der har læst rigtigt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det ser jeg også frem til.

Jeg læser stk. 2 sådan, at hvis man har en forsikring, skal den gælde alle medarbejdere, men ikke at det er en forudsætning for, at der kan ydes fradrag. Men det må vi have skatteministeren til at afklare.

Klaus Kjær (DF):

Et efter Dansk Folkepartis opfattelse meget velkomment forslag, hvorved der skabes skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnning.

Skatteministeren har i bemærkningerne til forslaget lagt vægt på, at regeringen ønsker at påvirke udviklingen i en retning, hvor bl.a. arbejdsliv og familieliv kan kombineres, så de givneheder i den private sfære, som det hedder, der kan få indflydelse på arbejdsindsatsen gennem et langt arbejdsliv, bedre kan rummes på arbejdspladserne. Det er jo en meget fin hensigtserklæring.

Men på trods heraf siger skatteministeren imidlertid, at der i modsætning til skattefrihed for sygdomsbehandling i almindelighed med arbejdsgiverbetalt alkoholafvænnning er tale om en særlig problemstilling, som gør en fritagelsesregel netop på dette område særlig velbegrunder. Og sagligheden består efter skatteministerens opfattelse i, at hvis man indfører en skattefrihed for generel sygdomsbehandling, så vil det offentlige sundhedssystem efter skatteministerens opfattelse blive drænet for højt kvalificeret arbejdskraft. Den betragtning er jeg ikke enig i, men den vil jeg komme nærmere ind på i min ordførertale ved næste beslutningsforslag, B 29, som netop omhandler denne problemstilling.

Den argumentation, som skatteministeren således her fremfører, har ikke noget som helst at gøre med den fine målsætning som just citeret. Regeringen går således alene med på dette forslag, fordi man skønner, at alkoholafvænnning ikke involverer sundhedspersonale.

O.k., forslaget er da et skridt på vejen, særlig når henses til, at medarbejderne fritages for beskatning, uanset på hvilken måde arbejdsgiveren vælger at betale eller yde et tilskud til behandlingen.

Samtidig bevares arbejdsgiverens fradrag for de udgifter, som han har måttet afholde til medarbejderens alkoholafvænnning, en fradrag, som efter Dansk Folkepartis opfattelse